

ἀναψεν εἰς τὰ Ἰωάννινα θανατικὸν φοβερὸν... εἰσῆχθη δὲ ὁ μολυσμὸς ἀπὸ ἑνα γουνάρην Ζαμάραν ὀνομαζόμενον...» I. Bekker, *Historia politica et patriarchica Constantinopoleos. Epirotica*, σ. 259. Ἡ λ. καὶ εἰς Δουκ.

Γοῦνα ρᾶς, τὸ ὅπ. βλ., Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Ἄνδρ. Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Μελέν. Νάουσ. Σισάν.) Πελοπν. (Μεσσην.) Προπ. (Ἀρτάκ.) — Λεξ. Βάιγ. Πόππλετ. Λάουνδ. Βυζ. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. Πρω. Δημητρ. : Παροιμ. Ἄλλα λοάρκιαζεν ἡ ἀλεποῦ κι ἄλλα κάμνει ὁ βούν-ναρης (ἐπὶ γεγονότων ἐχόντων ἐκβασιν ἀντίθετον πρὸς τὰς προσδοκίας μας) Κύπρ. Συνών. παροιμ. Ἄλλα λογαρεῖς ὁ γάιδαρος κι ἄλλα ὁ γαιδοῦρο λάτης. Συνών. γοῦνα ρᾶς.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γούναρης Ἀθῆν. Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Ἄνδρ. Εὐβ. (Κάρυστ. Ψαχν. κ.ά.) Ζάκ. Ἡπ. (Δελβινάκ. Ἰωάνν.) Κάλυμν. Κέρκ. Κύθν. Θεσσ. (Τρίκκ. Φάρσαλ. κ.ά.) Μακεδ. (Κιλκ. κ.ά.) Λέσβ. (Μυτιλήν.) Νάξ. Πελοπν. Προπ. (Πάνορμ.) Ρόδ. Σάμ. Στερελλ. (Λιδορίκ. Στυλ.) Σῦρ. Χίος Ἰδρ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν αὐτὸν τύπ. Γούναρης Ἡπ. (Ἰωάνν.) Ἰθάκ. Κέρκ. (Σινχροῦδ.) Πελοπν. (Λαγκάδ. Καλάβρυτ. Σκυφιάν.) Στερελλ. (Γαλαξ.) καὶ ὑπὸ τὸν τύπ. Βούν-ναρης Κύπρ.

γουνάρι τό, ἴος.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ἄ ρ ι.

Ἡ ἐντριχος κατειργασμένη δορὰ ζώου χρησιμοποιουμένη ὡς ἐπώμιον. Συνών. γοῦνα 2.

γουναρικὴ ἡ, Λεξ. Μπριγκ. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ. 350 Πρω. Δημητρ. γουναρ'κὴ Μακεδ. (Καστορ.)

Θηλ. τοῦ ἄμαρτ. ἐπιθ. γοῦνα ρικὸς, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνα ρᾶς διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι κ ὸς.

Ἡ τέχνη τῆς συρραφῆς ἀποκομμάτων γούνας διὰ τὴν κατασκευὴν ἐξ αὐτῶν ἐπενδύτου, γοῦνα ρικὸ ὅ, ἐνθ' ἄν.

γουναρικό τό, κοιν. γουναρ'κὸ κοιν. βορ. ἰδιωμ. γουνερικό Ζάκ.

Οὐδ. τοῦ ἄμαρτ. ἐπιθ. γοῦνα ρικὸς.

1) Δέρμα ζώου κατάλληλον διὰ τὴν κατασκευὴν γούνας κοιν. 2) Γοῦνα 2, τὸ ὅπ. βλ., Ζάκ. 3) Γοῦνα 3, τὸ ὅπ. βλ., κοιν.: Πουλᾶει - ἐμπορεύεται γουναρικὰ κοιν. Στοῖβες ἀπάτητες τὰ γουναρικὰ Α. Καρκαβίτσ., Λόγ. πλώρ., 216. Τὰ γουναρικὰ ἐπλάσθησαν ὠρισμένως διὰ τὰς γυναικάς Π. Νιρβάν., Γύρω ἀπὸ τὸν ἔρωτ., 128. 4) Μετων., ἡ τάξις τῶν πλουσίων ἀνθρώπων Λαογρ. 1 (1909), 673 : Ἐ ἀδελφοὶ Χριστιανοί, νὰ εἴμαστε συγκεντρωμένοι, ὅχι, ὅχι πὺν μᾶς ὀνομάζουν οἱ ἄρχοντες καὶ τὸ γουναρικό κλέφτες, νὰ ἐλευθερώσουμε τοὺς ζωντανούς (ἐκ παραδόσ.)

γουναριτζῆς ὁ, Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνα ρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - τ ζ ῆς.

Γοῦνα ρᾶς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γουναρωσύνη ἡ, Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. σ. 350.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνα ρᾶς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ω σ ὦ ν η. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Ἡ τέχνη τῆς γουνοποιίας.

γουνᾶς ὁ, Ἀθῆν. — Λεξ. Ἡπίτ. Πρω.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ᾶς. Γοῦνα ρᾶς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γουνᾶς καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Ζάκ. Πειρ.

γουνατζῆς ὁ, ἄμαρτ. γουνατζῆς Πόντ. (Νικόπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - τ ζ ῆς. Γοῦνα ρᾶς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γουνᾶτος ἐπιθ. Κῶς (Πυλ.) Πελοπν. (Καρδαμ.) Χίος — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γουνᾶτους Ἀθῆν. (Πλάκ.) Μακεδ. (Νάουσ.) γ'νᾶτους Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ᾶ τ ος.

1) Ὁ κατεσκευασμένος ἀπὸ γούναν Ἀθῆν. (Πλάκ.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. : Γουνᾶτο πανωφόρι Λεξ. Δημητρ. 2) Ὁ φορὼν γούναν καὶ μετων. ὁ πλούσιος Κῶς (Πυλ.) Λέσβ. Πελοπν. (Καρδαμ.) Χίος : || Γνωμ. Τ' αἰ-Νικόλα ἐρκεται τὰ διόνια φορτωμένος | δαιρέτα μου τοὺς γουνᾶτους, τοὺς καρσάτους | καὶ τοὺς ἀξυπόλυτους διπλο-δαιρέτα μού τους (καρσάτους = τοὺς φοροῦντας κ ᾶ λ τ σ ες) Πυλ. || Αἰνίγμ.

Τοὺς γουνᾶτους προσκυνᾷ τους,
τοὺς καπάτους χαιρετᾷ τους,
μὰ τοὺς μονοβραχάτους
τσάργα μπαίνει, τσάργα βγαίνει
(ὁ ψυχρὸς βορρᾶς, ὁ χειμὼν) Χίος.

Τοὺς ρασάτους χαιρετᾷ τους
τοὺς γουνᾶτους προσκυνᾷ τους
καὶ τοὺς λινομεταξάτους
ἔχει δράβαλα μὲ δαύτους
(συνών. μὲ τὸ προηγούμεν.) Καρδαμ.

γουνέλα ἡ, Βιθυν. Ζάκ. Κορσ. Κρήτ. Χίος — Λεξ. Βάιγ. Αἰν. Μ. Ἐγκυκλ. Δημητρ. γουνέλλα Καλαβρ. (Μπόβ.) γουν-νέλ-λα Κάρπ. Κάσ. Νίσυρ. Σύμ. γ'νέλα Θράκ. Μακεδ. (Δρυμ.) Προπ. (Κύζ.) Σάμ. Σκυρ. Στερελλ. (Εὐρυταν. Μεσολόγγ. Περίστ.) βουν-νέλ-λα Κάρπ. ὀυν-νέλ-λα Κάρπ.

Τὸ Ὑστεροβυζαντ. οὐσ. γοῦνέλα, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gonella* = φόρεμα ἀνδρικὸν ἢ γυναικειόν. Βλ. Σαχλίκ., Γραφαὶ καὶ ἀφηγήσεις, στ. 516 (ἐκδ. Wagner, σ. 97) «Ἐκεῖ ἡ καλὴ Χανιώτισσα φορεῖ γουνέλλα μαύρη» καὶ Θανατ. Ρόδ., στ. 128 (ἐκδ. Wagner, σ. 36) «καὶ ἀπάνω εἰς τὰ τρα-χῆλια των εἰς τὰ τουρνέματά των | χρυσὰ νὰ ἔχουν γουρζε-ριὰ μέχρι καὶ τὰ βυζιά των | καὶ ἀπέξω οἱ γουνέλλες των ἔτερα νὰ ἔχουν πάλιν | νὰ λάμπουν, ν' ἀκτινοβολοῦν τὰ εὐ-μορφὰ των κάλλη». Ἡ λ. εἰς Σομ. καὶ εἰς προικοσύμφω-νον τοῦ 1776 ἐκ Καρπ.: «Δίω τοῦ υἱοῦ μου γουνέλλες, τζο-χίτικες τρεῖς» (δίω = δίδω).

1) Ἐπενδύτης ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος Ζάκ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Κάρπ. Κάσ. Μακεδ. (Δρυμ.) Σάμ. : Ἄσμ.

Ἐνα γέρον ἐπάντρεγα | μὲ μὴν ὁμορφη κοπέλ-λα
ἄλ-λει ὁ ἔρος τὴ βουν-νέλ-λα | καὶ χαμοεῶν ἡ κο-πέλ-λα

(ἄλ-λει = βάλλει, ἔρος = γέρος) Κάρπ. Κάσ. 2) Βραχὺς ἐπενδύτης μέχρι τῶν γονάτων Κάρπ. Κρήτ. Νίσυρ. Σάμ. : Φο-ρεῖ μὲ κότζ'ν γ'νέλα Σάμ. Συνών. κο ν τ ο γ ο ὦ ν ι, με ν τ ε ν ῆς. 3) Βραχὺς ἀχειρίδωτος ἐπενδύτης τῶν γυναικῶν μετὰ περιεραμμένης λωρίδος ἐκ γούνας Σκυρ. 4) Βραχὺς ἐπενδύτης μέχρι τῆς ὀσφύος Βιθυν. Προπ. (Κύζ.) 5) Ἀχει-ρίδωτος ἐπενδύτης Λεξ. Αἰν. 6) Ἀνδρικός ἐπενδύτης κλείων ἐμπροσθεν χιαστί ἢ σταυροειδῶς Θράκ. Συνών. σ τ α ν ρ ω τ ῆ. 7) Ἀχειρίδωτον μάλλινον περιχόρμιον, εἶδος γιλέ-κου Στερελλ. (Εὐρυταν. Μεσολόγγ. Περίστ.) 8) Γυναικεῖον

